



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1269/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Драгише Б Слијепчевића и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат у ..., против туженог Привредног друштва Securitas services ДОО Београд, Аутопут за Загреб број 18, чији је пуномоћник Реља Здравковић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 1/21 од 09.03.2021. године, у седници већа одржаној 17. јуна 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 1/21 од 09.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 1/21 од 09.03.2021. године.

Образложење

Виши суд у Лесковцу је донео решење Гж1 1/21 дана 09.03.2021. године којим је преиначио решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Лесковцу 21 П1 251/19 од 21.09.2020. године у ставу три изреке, тако што је обавезао туженог да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 18.922,00 динара и одбио је захтеве странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведеног другостепеног решења је тужилац поднео благовремену посебну ревизију, ради усаглашавања судске праксе у погледу одмеравања парничних трошкова.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, а нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, како то сматра ревидент. Ревидент указује на погрешну примену материјалног права у одмеравању висине трошкова на које странци припада право на накнаду. Међутим, према разлозима побијане одлуке, произлази да је о накнади трошкова парничног поступка суд одлучио према успеху странака у парници и према потреби трошкова за вођење поступка, према правилима садржаним у одредбама Закона о парничном поступку, за чију примену није потребно ново тумачење права, нити је могуће усаглашавање судске праксе с обзиром да је оцена о успеху странке у парници и о потреби за одређеним трошковима зависна од конкретних околности.

Према изнетом је одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 420. у вези са одредбом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. Закона о парничном поступку странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У конкретном случају не ради се о другостепеном решењу којим се правноснажно окончава поступак, нити о решењу против којег је увек дозвољена ревизија, сходно одредбама члана 420. став 3, 4. и 5. ЗПП, већ се ради о решењу о захтеву за накнаду трошкова парничног поступка као споредном потраживању.

Према одредби члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у Закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева. Одредбом става 2. истог члана, камата, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. У конкретном случају ревизијом се побија одлука о трошковима поступка као споредном тражењу, која се према одредби члана 28. ЗПП не узима у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије. Из тих разлога ревизија није дозвољена.

Према изнетом је применом одредбе члана 413. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у другом ставу изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић